

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **V. M.**, ev. č. X
st. přísl. X
v ČR bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25. 11. 2019, č. j. OAM-60/ZA-ZA11-BA04-2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2019, č.j. OAM-60/ZA-ZA11-BA04-2019, **se ruší** a věc se žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 25. 11. 2019, č. j. OAM-60/ZA-ZA11-BA04-2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl, že žalobci se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14 a 14 b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žaloba

2. Žalobce namítal, že žalovaný v řízení o udělení azylu porušil § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „správní řád“). Dále žalovaný porušil § 14 a zákona o azylu, neboť žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, když mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy.
3. Žalobce tedy namítnul, že žalovaný pochybil, neboť řádně nezjistil skutkový stav věci a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Žalobce nesouhlasí s tím, že nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, a proto považuje napadené rozhodnutí za nezákonné.
4. Žalobce své námitky skutkově konkretizoval především tak, že jím vyjádřený nesouhlas s politickou situací na Ukrajině, nesouhlas s vedením válečného konfliktu na východě země, nedůvěra vůči ukrajinské politice a v neposlední řadě jeho obava z boje v situaci, kdy nesouhlasí s vedením válečného konfliktu, zakládá možnost udělení mezinárodní ochrany dle § 14 a zákona o azylu. Žalovaným obstarané zprávy o zemi původu pak nejsou objektivní a nepopisují skutečný stav v zemi.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření především uvedl, že nesouhlasí s podanou žalobou, neboť neprokazuje pochybení správního orgánu při vydání rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), ve lhůtě stanovené v ustanovení § 32 odst. 1 zákona o azylu.
7. Soud k věci předně uvádí, že proti jeho předcházejícímu rozhodnutí ze dne 25. 2. 2022, č. j. 32 Az 23/2020-36 podal žalovaný kasační stížnost. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2022, č. j. 8 Azs 67/2022-20 byl rozsudek zdejšího soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud pak mj. uvedl, že v dalším řízení je nutné reflektovat aktuální situaci na Ukrajině.

8. Soud tedy ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť byly naplněny podmínky pro rozhodování soudu bez nařízení jednání ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) a c) s.ř.s.
9. V souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání. Při posuzování věci měl přitom na zřeteli čl. 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), který zakotvuje povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 tohoto ustanovení pak lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje *„úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU[.]“* S ohledem na promeškání transpoziční lhůty ze strany českého zákonodárce se citované ustanovení procedurální směrnice vyznačuje (pro řízení zahájená na základě žádostí o mezinárodní ochranu podaných po 20. 7. 2015) vertikálním přímým účinkem a je povinností krajského soudu přihlížet v řízení i k případným novým skutečnostem, ačkoliv nemohly být žalovanému správnímu orgánu v době jeho rozhodování známy.
10. Krajský soud při přezkumu napadeného rozhodnutí pak vycházel nejen ze skutkového stavu zjištěného žalovaným ve správním řízení, ale přihlédl ve smyslu citovaného čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice též k obecně známým skutečnostem, tzn. aktuální situaci na Ukrajině (reáliím v zemi původu). Jak k tomuto ustanovení judikoval Nejvyšší správní soud, i za přímé aplikace čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany ve vztahu k možnosti uplatňovat nové skutečnosti platí, že lze vznášet pouze takové, které žadatel o mezinárodní ochranu nemohl bez vlastního zavinění uvést již v řízení před správním orgánem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015 – 32).
11. Na Ukrajinu dne 24. 2. 2022 zaútočila vojska Ruské federace a vypukla válka, která zasahuje celé její území, nikoli pouze východ Ukrajiny, jako tomu bylo doposud. Jde o válečný konflikt dvou států, který nemá v Evropě po roce 1945 obdobu. V době rozhodování Nejvyššího správního soudu je změna bezpečnostní situace na Ukrajině všeobecně známou skutečností, kterou netřeba dokazovat (srov. rozsudky NSS ze dne 10. 3. 2022, č. j. 10 Azs 537/2021 – 31, ze dne 24. 3. 2022, č. j. 1 Azs 36/2022 – 31, ze dne 7. 4. 2022, č. j. 8 Azs 55/2022 – 25, či ze dne 10. 5. 2022, č. j. 6 Azs 71/2021 – 41, či ze dne 7. 6. 2022, č. j. 4 Azs 434/2021 – 46).
12. Žalovaný založil závěr ohledně neudělení některé z forem mezinárodní ochrany na tom, že žalobce neprokázal žádný z důvodů pro její udělení a na území Ukrajiny mu nehrozí nebezpečí, vzhledem k tomu, že konflikt s proruskými separatisty byl izolován v Luhanské a Doněcké oblasti na východu země, přičemž ve zbytku země je *„již dlouhodobě bezpečnostní situace nezměněná, zcela stabilní, nedochází v něm k ozbrojeným střetům“*, jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí. Tyto teze však nejpozději dne 24. 2. 2022 přestaly platit.
13. Soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného nemůže s ohledem na výše uvedené obstát. Ani v nyní posuzované věci není vzhledem k bezprecedentní situaci na Ukrajině

namíste žalobce odkázat na možnost podat novou žádost o udělení mezinárodní ochrany či na využití institutu dočasné ochrany ve smyslu zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace, u něhož navíc nelze předjímat, že se bude i na žalobce, který na území ČR přicestoval dlouho před 24. 2. 2022, skutečně vztahovat (viz rozsudky NSS ze dne 25. 3. 2022, č. j. 8 Azs 336/2021 - 33, ze dne 24. 3. 2022, č. j. 1 Azs 36/2022 - 31, ze dne 31. 3. 2022, č. j. 9 Azs 13/2022 - 32, ze dne 8. 4. 2022, č. j. 5 Azs 86/2021 - 33, ze dne 14. 4. 2022, č. j. 5 Azs 212/2020 - 44, ze dne 22. 4. 2022, č. j. 5 Azs 218/2020 - 28, č. j. 5 Azs 227/2020 - 52, či ze dne 29. 4. 2022, č. j. 5 Azs 217/2021 - 50).

14. S ohledem na výše uvedené nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit, přičemž jednotlivými žalobními námitkami se soud nezabýval.

V. Závěr a náklady řízení

15. Ze všech shora uvedených důvodů tedy krajský soud rozhodl o žalobě tak, že jí v plném rozsahu vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil s tím, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. V dalším řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu obsaženým v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.. V dalším řízení proto žalovaný opětovně posoudí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve světle nových skutečností, a to i z hlediska naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany.
16. O nákladech řízení, včetně nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s.ř.s.) bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci úspěšný žalobce o přiznání náhrady nákladů řízení nepožádal a krajský soud ani ze spisu nezjistil, že by mu nějaké náklady vznikly. Žalovaný byl v řízení neúspěšný. Soud ani nezjistil, že by žalovanému nějaké náklady na rámce běžné úřední činnosti vznikly. Proto krajský soud rozhodl, tak, že žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a žalobci se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává (výrok III).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 28. července 2022

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce